

lade som Exercerplads der dertil anvendte Fællede, for at Frederiks Hospital der kunde finde Plads, Alt naturligtvis efter en senere nærmere Overveielse. Bestemmer man sig nu altsaa til, at man vil have Frederiks Hospital liggende ude paa de nuværende Fællede, og til, at der til Exercerplads for det indkaldte Mandstab af de forskjellige Baabenarter, der have Brug for Exercerplads, skal benyttes Arealer ude ved Valby, maa man formentlig flytte Kasernerne hen paa et saadant Sted, at de kunne komme i nogenlunde rimelig Nærhed af disse Arealer, thi at foretage daglige Marscher fra Kastellet eller Sølvgadens Kaserne til ud paa den anden Side Vestre Kirkegaard ved Valby og tilbage igjen, det tror jeg dog man maa betænke sig nogle Gange paa at hyde det værnepligtige indkaldte Mandstab. Jeg skal forøvrigt strax her udtale, at et for mig uforstaaeligt Punkt er, hvad Kjøbenhavns Kommune egentlig vil med Sølvgadens Kaserne, men det bliver nu dens Sag, og det Spørgsmaal komme vi forøvrigt naturligtvis ogsaa nærmere til at overveie. Herom skal jeg nu ikke sige mere, men da jeg nu har Ordet, er der alligevel et enkelt Spørgsmaal, som har mødt mig, da jeg kastede et Blik paa denne Sag, og særlig i Anledning af den Tvivl, man har opfattet om Følgerne af Nabostabet til Epidemihospitalet paa Blegdamsfælleden, af den Nærhed, hvori det vil komme til at ligge ved det vordende nye Hospital. Jeg ser nemlig ikke i det, der er forelagt os, Noget om, at Regjeringen i de Forhandlinger, den har ført med Kommunen, har sikket sig imod, at Hospitalet faar et Nabostab af en endnu farligere, for Hospitalet endnu betænkeligere Art, og jeg veed ikke, om man har truffet Foranstaltninger til at hindre, at det kommer i et saadant mindre heldigt Nabostab. Jeg kan nemlig ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der i en Afstand fra den projekterede Plads for det nye Hospital, der ikke er meget lang, nemlig kun hen til den saakaldte Brudejengsmark, ligger nogle Institutioner paa et Terrain, der er højere end Hospitalet, og Pladsen mellem disse Huse og Hospitalet er temmelig fri. Jeg tror ikke, dette er noget heldigt Nabostab, det er nemlig Kjøbenhavns Renovationskompagnis Indretninger, som ligger paa disse Marker, og det er en Institution, hvis Nærhed er meget generende for alle Menneſker, der bo herude. Jeg veed ikke, om der er nogen Mulighed for, at den Institution kan forlægges, og der er maatte endog Fare for, at disse Anstalter kunne udvikle sig videre, kunne faae et endnu større Omfang end de nu have. Jeg skjønner

derfor ikke rettere, end at det er en høist betænkelig Sag, at faae dette Nabostab til Hospitalet. De Betæneligheder, der kunne reise sig herfra, ville imidlertid ramme Hospitalet næsten lige meget, enten det bliver lagt paa Østerfælled eller Blegdamsfælleden, mere maatte paa det første Sted end paa det sidste. Jeg er med flere ærede Talere enig deri, at det er en hensigtsmæssig og rigtig Ting, at vi flytte Frederiks Hospital. Der er ingen Tvivl om, at naar dette Hospital bliver flyttet og faar den fornødne Udvidelse, vil det ogsaa komme til fuldt at yde Befolkningen den Nytte, som et saadant Hospital maa yde, men jeg kan ikke tilbageholde, at jeg har den samme Formodning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der mente, at Anlæget var projekteret mere kostbart, end det var nødvendigt. Jeg ser i det Hele ikke rettere, end at vi i Tidernes Løb ved det Meste af, hvad der bygges for offentlig Regning, ere komne ind paa at projektere dyrere og dyrere, mere og mere flot, det er ligesom om der blandt Arkitekterne fandt et Kapløb Sted om, hvem af dem, der kunde gjøre deres Projekter kostbarest. Hvorvidt dette kan rettes og gjøres anderledes for disse Institutioners Vedkommende, skal jeg imidlertid ikke udtale nogen Mening om. Som sagt, jeg ser paa hele Arrangementet med meget stor Velvillie og ønske, at vi maa komme til en Løsning af hele Spørgsmaalet. Jeg har ingenlunde den samme Frygt for det Militaristiske, som det ærede Medlem, der har sin Plads her bag ved (S. Holm), jeg tror tværtimod, at ogsaa fra den Side set, kræver det Offentliges Tarv det humane Hensyn taget af os, at vi fremstafte adskillig bedre Anbringelse af det værnepligtige Mandstab end vi have kunnet givet det i de senere Aar. Vi have jo Allesammen været Vidne til de Epidemier, der have plaget Kaserneerne og de altfor hyppige Dødsfald, som der have fundet Sted. Sygdomme have jo herstet der i stor Udstrækning, og vi, der have behandlet det for Finantsudvalget forelagte Spørgsmaal om en Forbedring af Forholdene ved Kaserneerne her i Byen, have dergjennem vundet Erfaring om, at Sygeligheds- og Dødelighedsforholdene mellem det indkaldte Mandstab er slettere ved Garnisonerne her i Byen end paa nogen anden Plads i Landet. Dette Forhold maa, det kan vel endog særlig kræves af os, i dette Thing, gjøres til Gjenstand for en omhyggelig Overveielse. **Krigsministeren** (Wahnsjö): Efter de forskjellige Foranledninger, der ere givne mig fra flere Sider, kan der vel være An-